

دانشکده ریاضی

گروه ریاضی کاربردی

پایان نامه

برای دریافت درجه دکتری

ریاضی کاربردی

کنترل همزمان سیستم های خطی

استاد راهنما: دکتر سید مهدی کرباسی

استاد مشاور: دکتر ولی درهمی

پژوهش و نگارش: فاطمه سعادت جو

۱۳۸۸ آذرماه

قدردانی

پس از حمد و سپاس پروردگار متعال، از استاد راهنمای گرامی ام، جناب آقای پروفسور سید مهدی کرباسی که با راهنماییهای ارزشمند و دلسوزانه‌شان در طول زمان تحصیل اینجانب را یاری نمودند و در تدوین و تحقیق این رساله نیز نقش بسزایی داشتند کمال تشکر و قدردانی می‌نمایم.

همچنین بر خود لازم می‌دانم از استاد عزیز و بزرگوارم جناب آقای دکتر ولی درهمی به خاطر تقبل زحمت مشاوره اینجانب و راهنماییهای علمی و کارگشا در تمام زمان تحصیل در مقطع دکتری تشکر و قدردانی نمایم.

از اساتید گرامی، آقایان دکتر مهدی دهقان، دکتر سید محمد بزرگ، دکتر فرید مالک و دکتر سید مهدی حسینی نیز به خاطر قبول داوری این پایان نامه تشکر می‌نمایم.

همچنین از اساتید محترم دانشکده علوم ریاضی که در تمام زمان دانشجویی از محضرشان تلمذ نموده‌ام از صمیم قلب سپاسگزارم و بر خود لازم می‌دانم از تلاش و دلسوزی همکاران دانشکده خانم‌ها عابدینی و عباسی نیز قدردانی نمایم.

در پایان از همکاری همیشگی همسر و فرزندانم در راستای ایجاد بستر مناسب جهت ادامه تحصیل ممنون و سپاسگزارم.

با تواضع و خشوع، تقدیم به

«پیشگاه مقدس حضرت ولی عصر(عج)»

و پدر و مادر و همسر بزرگوارم

چکیده

منظور از کنترل همزمان، پایدارسازی چند سیستم، تحت یک کنترلگر پس خوردی است. بهویژه در کنترل پرواز هواییما تحت شرایط مختلف، که به وسیله یک مجموعه از سیستم‌های دینامیکی خطی بیان می‌شوند کاربرد دارد. کنترلگر همزمان، پیوستگی و اطمینان ایجاد می‌کند. در این رساله روشی نو برای کنترل همزمان یک مجموعه از سیستم‌های کنترل‌پذیر خطی ارائه می‌گردد. با استفاده از تبدیلات تشابه‌ی و پیدا کردن یک سری نامعادلات می‌توان یک کنترلگر جهت پایدارسازی همزمان سیستم‌ها به دست آورد. علاوه بر این، از الگوریتم‌های ژنتیکی به منظور حل مسئله مینیمم‌سازی مقید به دست آمده از مجموعه معادلات و نامعادلات استفاده شده است. بهبود پاسخ زمانی با استفاده از یک فیلتر پایین‌گذر نیز مورد بررسی قرار گرفته است. دست آوردهای جدید در چند مثال به نمایش گذاشته شده است.

فهرست مندرجات

۱	مقدمه	۱
۲	۱.۱ مقدمه	۱.۱
۴	۲.۱ تاریخچه	۲.۱
۸	۳.۱ عناوین کارهای انجام شده در این رساله	۳.۱
۱۰	۲ تعاریف و پیش‌نیازها	۲
۱۱	۱.۲ مقدمه	۱.۲
۱۱	۲.۲ پیش‌نیازهای ریاضی	۲.۲
۱۳	۳.۲ پیش‌نیازهای کنترل	۳.۲
۱۳	۱.۳.۲ سیستم معادلات دیفرانسیل	۱.۳.۲
۱۴	۲.۳.۲ سیستم دیفرانسیل خطی	۲.۳.۲

۱۷	سیستم گستته زمانی	۳.۳.۲
۱۸	کنترل پذیری و اندیس کنترل پذیری	۴.۳.۲
۲۳	رؤیت پذیری و اندیس رؤیت پذیری	۵.۳.۲
۲۴	تابع تبدیل و پاسخ ضربه	۶.۳.۲
۲۵	تبدیل لاپلاس سیستم معادلات دینامیکی	۷.۳.۲
۲۶	پاسخ های گذرا و حالت ماندگار	۸.۳.۲
۲۸	مشخصه های پاسخ گذرا به یک ورودی پله	۹.۳.۲
۳۰	محاسبه کنترلگر پس خورد حالت	۳
۳۱	مقدمه	۱.۳
۳۱	تحلیل پایداری سیستم های دینامیکی	۲.۳
۳۴	چگونگی محاسبه ماتریس پس خورد حالت پارامتری	۲.۳
۳۵	تبدیل فضای حالت به کمک تبدیلات تشابهی	۱.۳.۳
۳۸	محاسبه پس خورد حالت سیستم	۲.۳.۳
۳۹	محاسبه پس خورد حالت جهت تخصیص مقادیر ویژه	۳.۳.۳
۴۱	محاسبه پس خورد حالت پارامتری غیرخطی	۴.۳.۳
۴۵	کاهش نرم ماتریس پس خورد حالت در تخصیص مقادیر ویژه	۴.۳
۴۸	الگوریتم محاسبه مینیمم نرم	۱.۴.۳
۵۱	محاسبه کنترلگر همزمان پس خورد حالت برای مجموعه ای متناهی از سیستم ها	۴

۵۲	۱.۴	مقدمه
۵۲	۲.۴	فرمول بندی مساله
۵۵	۳.۴	یافتن یک ماتریس پس خورد حالت به طور همزمان
۵۸	۴.۴	روشی جدید برای حل همزمان چندین معادله و نامعادله
۶۱	۵.۴	مثال‌های نمایشی
۶۶	۶.۴	استفاده از الگوریتم ژنتیکی برای حل مساله مینیمم‌سازی
۷۲	۵	محاسبه پس خورد خروجی
۷۳	۱.۵	مقدمه
۷۳	۲.۵	یافتن ماتریس پس خورد خروجی پارامتری
۸۰	۳.۵	محاسبه کنترل‌گر پس خورد خروجی همزمان
۸۲	۱.۳.۵	فرمول بندی مساله
۸۵	۲.۳.۵	به کارگیری الگوریتم ژنتیکی در حل مساله مینیمم‌سازی
۸۶	۴.۵	مثال‌های نمایشی

۹۱	۵.۵	کنترل همزمان سیستم‌های خطی با هدف بهبود پاسخ زمانی
۱۰۶	۶	نتیجه‌گیری و پیشنهادات
۱۰۷	۱.۶	بحث و نتیجه‌گیری
۱۰۸	۲.۶	پیشنهادات
۱۰۹	A	الگوریتم‌های ژنتیکی
۱۱۰	۱.A	مقدمه
۱۱۰	۲.A	الگوریتم تکاملی
۱۱۱	۳.A	واژه‌های الگوریتم ژنتیک
۱۱۴	۴.A	عملگرهای ژنتیکی
۱۱۵	۱.۴.A	عملگر تقاطع
۱۱۶	۲.۴.A	عملگر جهش
۱۱۸	۵.A	انتخاب
۱۲۰	B	واژه‌نامه انگلیسی به فارسی

فصل ۱

مقدمه

۱.۱ مقدمه

امروزه سیستم‌ها در زندگی روزمره از نقش و اهمیت بسزایی برخوردار هستند. رفتار دینامیکی بسیاری از سیستم‌ها اعم از مکانیکی، الکتریکی، حرارتی، اقتصادی و غیره را می‌توان بر حسب معادلات دیفرانسیل توصیف کرد. یافتن یک مدل ریاضی مناسب برای این سیستم‌ها از مهمترین بخش‌های تحلیل است.

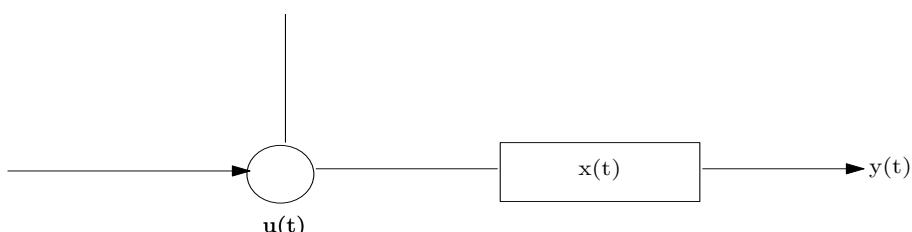
در صنعت و فن آوری جدید تمامی فعالیت‌ها به نوعی به صورت یک سیستم طراحی می‌شوند که ممکن است از مرکز به طور خودکار کنترل شوند. کنترل اتوماتیک در سیستم‌های فضاییما، هدایت موشکها و روبات‌ها نقش مهم و حیاتی دارند.

هدف علم کنترل تدوین نظریه‌ها و اصول قواعد لازم برای تنظیم سیستم‌های دینامیکی است. در حالت کلی کنترل تنها به مسائل مهندسی محدود نمی‌شود. حتی مسائلی نظیر کنترل موجودی و سیستم‌های اقتصادی-اجتماعی را می‌توان به کمک نظریه کنترل خودکار بررسی نمود.

سیستم کنترل، اتصالی از اجزای تشکیل‌دهنده سیستم است که پاسخ مطلوبی برای سیستم ایجاد می‌کند. اساس تحلیل سیستم‌های کنترل را نظریه پس‌خورد و نظریه سیستم‌های خطی تشکیل می‌دهد که در آن رابطه ورودی-خروجی، رابطه علت-معلولی فرایند را نشان می‌دهد. بخش‌های اصلی سیستم کنترل را می‌توان به صورت زیر برشمود:

۱- ورودی ۲- حالت سیستم ۳- خروجی

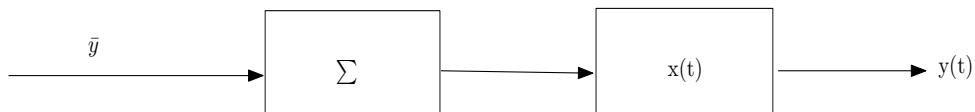
رابطه بین این بخش‌ها به صورت شکل زیر نشان داده می‌شود:

شکل ۱.۱.۱: رابطه بین سیگنال ورودی و خروجی یک سیستم کنترل

در سیستم‌های کنترل موسوم به کنترل حلقه باز بدون استفاده از پس‌خورد، فرایند سیستم

کنترل می‌شود و خروجی یا حالت سیستم تاثیری بر ورودی سیستم ندارد و تنها از یک عملگر یا کنترل‌کننده برای خروجی مطلوب استفاده می‌شود.

شکل ۲.۱.۱: شمایی از یک سیستم حلقه باز

که در آن \bar{y} پاسخ خروجی مطلوب و Σ یک عملگر می‌باشند. همانطور که از شکل پیداست در سیستم حلقه‌باز، خروجی با هیچ مقداری مقایسه نمی‌شود. برای کنترل دقیق‌تر، یک ارتباط یا پس‌خورد، بین حالت یا خروجی سیستم با ورودی سیستم لازم است که چنین سیستمی، سیستم کنترل حلقه‌بسته نامیده می‌شود. در سیستم کنترل حلقه‌بسته، خروجی واقعی اندازه‌گیری می‌شود تا با پاسخ مطلوب مقایسه گردد. در این نوع کنترل، ضمن حضور سیگنال اخلال‌گر، سعی در کاهش اختلاف بین خروجی سیستم و ورودی مرجع می‌شود. انجام این کار بر این اختلاف مبتنی است و از تفاضل بین خروجی فرایند تحت کنترل و ورودی مرجع، برای کنترل فرایند استفاده می‌شود به‌نحوی که این تفاضل دائماً کاهش می‌یابد.

در بسیاری از سیستم‌های کنترلی از قبیل کنترل سرعت، درجه حرارت بدن و کوره الکتریکی، دقت در اندازه‌گیری، علوم فضایی، اقتصاد، مدیریت و غیره که انسان قادر به درک و حل سریع آنها نیست، کنترل پس‌خوردی نقش اساسی و حیاتی ایفا می‌کند. در صورتی که سیستم دارای ورودی از پیش تعیین شده باشد و سیگنال‌های اخلال‌گر وجود

نداشته باشد استفاده از کنترل حلقه باز ارجحیت دارد. سیستم‌های حلقه‌بسته تنها در مواردی مزیت دارند که در آن سیگنال‌های اخلاق‌گر قابل پیش‌بینی نباشند یا تغییرات غیرقابل پیش‌بینی در اجزاء سیستم وجود داشته باشند. از طرفی به کارگیری سیستم‌های حلقه‌بسته دارای سربار اضافی نسبت به سیستم‌های حلقه باز است.

از نظر ثبات یا پایداری، ساخت سیستم کنترل حلقه باز ساده‌تر است زیرا ثبات سیستم مسئله چندان مشکل نیست. از طرف دیگر پایداری یک سیستم حلقه‌بسته مطلوبی با اهمیت است و عدم وجود آن موجب نوسان با دامنه ثابت یا متغیر خواهد شد.

در بسیاری از مسائل مهندسی، لازم است تا تعداد متناهی از سیستم‌های خطی به‌طور همزمان کنترل شوند. مسائلی مثل کنترل و دنبال‌کردن درجه‌ای هوایپیما زمانی که شرایط متفاوتی به وسیله مدل‌های دینامیکی پرواز مطرح می‌شوند نمونه‌ای از این‌گونه مسائل هستند.

هدف از این رساله، معرفی و بررسی برخی روش‌ها و الگوریتم‌های محاسباتی می‌باشد که در ارتباط با کنترل همزمان چندین سیستم کنترل‌پذیر خطی است. همین‌طور بهبود پاسخ زمانی یکایک سیستم‌ها در نظر گرفته شده است و روش‌های جدید برای تولید یک کنترل‌گر ارائه گردیده است.

۲.۱ تاریخچه

تحقیقات مرتبط با کنترل همزمان سیستم‌های خطی برای اولین بار بر اساس کار بردو^۱ و کاستانون^۲ که در سال ۱۹۷۹ انجام شده بود^[۳]، توسط سیکس^۳ و مورای^۴ در

Birdwell^۱

Castanon^۲

Saeks^۳

Murray^۴

سال ۱۹۸۲ به کار گرفته شد [۴۲]. ویدیاساگار^۵ و ویسوانادهham^۶ در سال ۱۹۸۲ نشان دادند که پایداری همزمان دو سیستم به یک مساله خوش تعریف تبدیل می شود و می توان یک کنترلگر پایدار مناسب برای هر دو سیستم به دست آورد [۴۶]. در سال ۱۹۹۳ توسط بلوندل^۷ و گیورز^۸ مشخص شد که پایداری همزمان برای بیش از دو سیستم مشکل است [۴] همچنین بلوندل و تسیت سیکلز^۹ در سال ۲۰۰۰ به این مهم رسیدند که یافتن یک جواب تحلیلی برای مساله پایداری همزمان دارای پیچیدگی NP است و از این رو هیچ الگوریتم تحلیلی منجر به یک جواب ساده و صریح نمی شود [۵]. لذا روش های عددی مورد توجه واقع شدند. مساله پایداری همزمان سیستم ها به کمک روش های عددی توسط اشمیتندورف^{۱۰} و هولوت^{۱۱} در سال ۱۹۸۹ به کمک مینیمم فاز [۴۳]، گرومبل^{۱۲} و پرس^{۱۳} در سال ۱۹۹۱ با استفاده از روش بهینگی [۱۶]، چن^{۱۴} و چو^{۱۵} در سال ۱۹۹۵ با به کارگیری روش وارون سازی سیستم [۹]، لم^{۱۶} و کو^{۱۷} در سال ۱۹۹۹ با استفاده از الگوریتم های عددی غیرخطی [۳۱]، هنریون^{۱۸} و سابک^{۱۹} در سال ۲۰۰۲ به کمک چند جمله ای ها [۱۸]، روین^{۲۰} و پرس در سال ۲۰۰۸ با به کارگیری روش تفکیک [۴۰]، سعادت جو، درهمی و کرباسی با استفاده از تبدیلات تشابهی، برنامه ریزی غیرخطی و الگوریتم های ژنتیکی در

Vidyasagar^۵

Viswanadham^۶

Blondel^۷

Gevers^۸

Tsitsiklis^۹

Schemitendorf^{۱۰}

Hollot^{۱۱}

Geromel^{۱۲}

Peres^{۱۳}

Chen^{۱۴}

Chow^{۱۵}

Lam^{۱۶}

Cao^{۱۷}

Henrion^{۱۸}

Sabek^{۱۹}

Roben^{۲۰}

سال ۲۰۰۹ به کار گرفته شدند [۴۱].

مساله پایدارسازی همزمان یک مجموعه متناهی از سیستم‌های مجزا تحت یک کنترلگر پس‌خوردی در کنترل هوایی در سال ۱۹۸۷ توسط پیترسون [۳۷] به کار گرفته شد. در این نوع از مسائل زمانی که شرایط متفاوتی به وسیله مدل‌های دینامیکی پرواز مطرح می‌شوند کارایی کنترل همزمان مشخص می‌شود. یک کنترلگر پایدار، سیستم را ساده‌تر و کارآمدتر می‌کند و می‌توان از آن به عنوان پشتیبانی جهت بازسازی و تنظیم دوباره سیستم از کارافتاده و آسیب‌دیده استفاده نمود. یک کنترلگر پس‌خوردی غیرخطی پایدار برای مجموعه‌ای از سیستم‌های تک‌ورودی توسط پیترسون ارائه شده است. شرایط لازم و کافی برای حل پذیری مساله بهینه‌سازی مقید درون‌سازی شده به منزله وجود کنترل‌کننده‌هایی که به طور همزمان یک مجموعه از سیستم‌های تک‌ورودی و سیستم‌های چندورودی—چندخروجی را پایدار می‌کند توسط کو و هویت [۲۲] و لم در سال‌های ۱۹۹۱ و ۲۰۰۱ به دست آمدند [۷، ۲۰، ۳۷]. در سال‌های ۱۹۸۲ و ۱۹۹۳ به ترتیب توسط لوز [۲۳] و هویت کنترل‌کننده‌های پس‌خورد حالت پایدار همزمان بهینه با حل یک مساله مینیمم‌سازی به دست آمدند [۳۲، ۲۰]. وو [۲۵] در سال ۲۰۰۵ یک مساله بهینه‌سازی کمکی برای به دست آوردن یک جواب تقریبی، به جای مساله اصلی حل نمودند [۴۷].

مساله پایداری همزمان تعداد متناهی از سیستم‌ها در نظریه کنترل از اهمیت بالایی برخوردار است. کاربردهای مرتبط با آن در مقالات مربوط به کنترل چند سیستم خطی‌سازی شده جهت پیش‌بینی مدهای شکست یک وسیله مکانیکی یا الکترونیکی ذکر گردیده است. کنترل همزمان سیستم‌های تک‌ورودی تک‌خروجی در مراجع [۳۶، ۱۹، ۴۳] انجام شده است. کنترل همزمان سیستم‌های چند‌ورودی چند‌خروجی

Petersen^{۲۱}

Howitt^{۲۲}

Looze^{۲۳}

Wu^{۲۴}

Lee^{۲۵}

در مقالات زیادی مورد بحث قرار گرفته‌اند. از جمله کارهای انجام شده می‌توان به مراجع [۶، ۱۱، ۴۷، ۸، ۳۱، ۴۰] اشاره نمود. بلوندل^{۲۶} ثابت نمود که تصمیم‌گیری به طور منطقی در مورد این مساله که آیا یک مجموعه‌ای با بیش از دو سیستم، کنترل‌پذیر است ممکن نیست. خوبختانه شرایط کافی جهت آزمون کنترل‌پذیری چندین سیستم به طور همزمان در دسترس است. در طراحی سیستم‌های مهندسی نیز از شرط کافی در این خصوص استفاده می‌شود [۳۳].

در کارهای انجام شده در خصوص کنترل همزمان چندین سیستم، به روش‌های متفاوتی به حل مساله پرداخته شده است. از جمله در [۴۳] نشان داده شده است که پایداری همزمان چندین سیستم امکان‌پذیر است اگر یک بردار c وجود داشته باشد به‌طوری که

$$b_j^{-1} b_j^T (sI - A_j) \text{ در شرط مینیمم‌سازی صادق باشد.}$$

در [۱]، یک فضای شامل همه بردارهای کنترل پس‌خورد خطی انتخاب شده است. برای رسیدن به یک زیرفضای تضمینی برای سیستم‌های پایدار همزمان، فضای اولیه به زیرفضاهای مناسب تقسیم می‌شود. در [۶] نشان داده شده است که پایداری همزمان چند سیستم در صورت وجود یک جواب برای دستگاه نامعادلات ماتریسی m تایی، تضمین شده است. از حل قیود غیرخطی لیانارد–چیپارت^{۲۷} پایداری همزمان سیستم‌ها به‌دست آمده است [۳۶]. در [۱۳] شرایط قیود پایداری لیانارد–چیپارت بهبود یافته است.

در اکثر روش‌های بیان شده [۹، ۱۶، ۷، ۴۰، ۳۷، ۳۲، ۳۱، ۲۰] حجم بالای محاسبات دریافتند یک کنترل‌گر همزمان، بالابودن نرم ماتریس کنترل و عدم استفاده از روش‌های هوشمند مشهود است. به عنوان یکی از اولین کارها در به‌کارگیری روش‌های هوشمند، پرتر^{۲۸} و بریری^{۲۹} در سال ۱۹۹۲ از الگوریتم‌های ژنتیکی برای تخصیص مقادیر ویژه در مبحث کنترل استفاده نمودند [۳۸]. الگوریتم‌های ژنتیکی انواع قیود موجود را

Blonde^{۲۶}

Lienard-Chipart^{۲۷}

Porter^{۲۸}

Borairi^{۲۹}

تحت یک قید بیان می‌کنند که این موضوع توسط آرفیادی^{۲۰} و هادی^{۲۱} در سال ۲۰۰۱ مطرح شده است [۲]. به دلیل امکان کاوش^{۲۲} در الگوریتم‌های ژنتیکی احتمال رسیدن به جواب مینیمم عمومی بالا می‌رود. از طرفی در اکثر کارهای اشاره شده در بالا، تنها به پایداری سیستم‌های تحت کنترل توجه شده است و تنها روبن در سال ۲۰۰۸ به مطلوبیت پاسخ‌های زمانی توجه نموده است [۴۰].

در این رساله با استفاده از یک روش تحلیلی مبتنی بر تبدیلات تشابهی و الگوریتم‌های ژنتیکی و برنامه‌ریزی غیرخطی، یک کنترلگر همزمان پس خوردی حالت و خروجی که مقادیر ویژه هر یک از سیستم‌های حلقه‌بسته را در یک ناحیه متتمرکز می‌کند ارائه می‌شود. سپس با استفاده از تابع تبدیل^{۲۳} هر یک از سیستم‌ها و ایجاد مصالحه^{۲۴} بین حداکثر جهش^{۲۵} و زمان صعود^{۲۶} روشنی برای بهبود پاسخ زمانی هر یک از سیستم‌ها ارائه می‌شود.

۳.۱ عناوین کارهای انجام شده در این رساله

در فصل اول یا مقدمه، مطالبی جهت آشنایی با سیستم‌های پس خوردی و کنترل همزمان چندین سیستم و تاریخچه آنها بیان شده است. فصل دوم این رساله، شامل برخی تعاریف و پیش‌نیازهای ریاضی می‌باشد که در طول مبحث مورد استفاده قرار می‌گیرد. در فصل سوم به معرفی سیستم‌های کنترل استاندارد خطی و غیرخطی می‌پردازیم و سپس روش خطی‌سازی یک سیستم غیرخطی و حل سیستم‌های ناوردای زمانی توضیح داده می‌شود. مساله پایداری مورد مطالعه قرار گرفته و سپس روش تبدیلات تشابهی برای تولید

Arfiadi^{۲۰}

Hadi^{۲۱}

Exploration^{۲۲}

PorterTransfer Function^{۲۳}

Coordinate^{۲۴}

Overshoot^{۲۵}

Risetime^{۲۶}

ماتریس پس خورد حالت پارامتری با تخصیص مقادیر ویژه در یک طیف از قبل تعریف شده برای یک سیستم معرفی می‌گردد. در فصل چهارم کنترل همزمان تعداد متناهی سیستم مورد بررسی قرار می‌گیرد و چگونگی ایجاد یک کنترلگر پس خورد حالت ارائه می‌شود. در حین انجام کار توابع برازش مناسب در حل مسائل مینیمم‌سازی معرفی می‌شوند و روشی برای حل همزمان چندین معادله و نامعادله غیرخطی ارائه می‌شود. در فصل پنجم ابتدا روشی برای محاسبه پس خورد خروجی برای یک سیستم معرفی می‌شود و سپس یک روش جدید برای تولید یک کنترلگر پایدار همزمان خروجی ارائه می‌گردد. در انتهای با استفاده از پاسخ فرکانسی سیستم‌ها و تخصیص مقادیر ویژه به سیستم‌های حلقه‌بسته به‌گونه‌ای که تابع تبدیل به صورت یک فیلتر پایین‌گذر برای تک‌تک سیستم‌ها عمل کند، به ایجاد مصالحه بین پارامترهای زمانی حداکثر جهش و زمان صعود پرداخته می‌شود و به این ترتیب بهبود پاسخ زمانی با آزمون ورودی پله محقق می‌گردد.

فصل ۲

تعاریف و پیش نیازها

۱.۲ مقدمه

در این فصل تعاریف و پیش‌نیازهای مورد نیازی که در فصل‌های آینده از آنها استفاده خواهد شد آمده است. مباحث مربوط به آنالیز عددی از [۱۲]، تعاریف، قضایا و پیش‌نیازهای کنترل از [۲۴، ۲۵] انتخاب شده‌اند.

۲.۲ پیش‌نیازهای ریاضی

تعریف ۱.۲.۲ فرض کنید A یک ماتریس $m \times n$ باشد. آن‌گاه نرم $\|A\|_p$ که

به ترتیب، به صورت زیر تعریف می‌شوند:

$$\|A\|_1 = \max_{1 \leq j \leq n} \sum_{i=1}^m |a_{ij}| \quad (1.2.2)$$

$$\|A\|_\infty = \max_{1 \leq i \leq m} \sum_{j=1}^n |a_{ij}| \quad (2.2.2)$$

$$\|A\|_2 = \sqrt{\rho(A^t A)} \quad (3.2.2)$$

که $\rho(A^t A)$ شعاع طیفی ماتریس $A^t A$ یا به بیان دیگر بزرگترین مقدار ویژه ماتریس $A^t A$ می‌باشد.

همچنین نرم فروبنیوس^۱ (F) ماتریس A به فرم

$$\|A\|_F = \left[\sum_{j=1}^n \sum_{i=1}^m |a_{ij}|^2 \right]^{\frac{1}{2}} = \sqrt{\text{trace}(A^t A)} \quad (4.2.2)$$

تعریف می‌شود.

^۱Frobenius